

Ohlášky – neděle 16. 2. 2025

Dnes prožíváme **6. neděli v mezidobí.**

- Sobota 22. 2. – **Svátek Stolce svatého Petra, apoštola**
- Příští neděle 23. 2. 2025 bude **7. neděle v mezidobí.**

- V týdnu 17.-22.2. jsou v Lovosicích jarní prázdniny proto ve **čtvrtek 20.2. nebude náboženství.**
- 21.2.18:00–20:00 **Chvály Ve věžáku Lovosice**
- 23.2.25 sbírka Svatopetrský halěr (nejbližší neděle svátku Stolce sv. Petra - na humanitární aktivity církve. Prostředky budou odeslány Svatému otci, aby mohl jménem celé církve přispívat ke zmírnění následků neštěstí či živelných katastrof a také pomáhat obětem válečných konfliktů, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi.
- 5.3.25 je **Popeleční středa**

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 12 (2025)
16. 2. 2025

6. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

45. Nahý Kristus (Na Vánoce přichází dítě, které nám komplikuje život) II

Nemožné poslání (2. část)

... Láska není nic samozřejmého. Je nadpřirozená. My křesťané říkáme, že máme Boha lásky, který nám dává možnost překonat tenhle svět vlků. Láska je pro věřící křesťany důkazem Boží existence. Není třeba hledat další důkazy. Váš život, váš způsob, jakým nasloucháte druhému, respektujete ho, odpouštíte mu, jsou nejzřetelnější důkazy Boží existence. Dáváte představu o Bohu. Nikdo neodolá nezištnému gestu, odpuštění. Naše Vánoce jsou tím důkazem.

Dvoji nahota Krista, nahota dítěte narozeného v jeslíchách, a nahota dospělého třiatřicetiletého umírajícího muže, nám ukazují, jak se na Vánoce dělit. Jedině láska činí život příjemným, klidným, harmonickým. Vzpomeňte si na své nejkrásnější Vánoce, ty, kdy jste dokázali odolat honu za dárky, ty, kdy jste se uměli podělit s chudými.

Moje nejkrásnější Vánoce

Každý rok slavím Vánoce v Provenci s celým svým týmem. Celebruji mši se stařenkami z vesnice, které jsou okouzlené lamami a velbloudy shromážděnými u kostela. Naši mladí jsou taky s námi, protože pocházejí z rozpadlých rodin. Každý dostane jeden dárek.

Díky jednomu mladíkovi jsem prožil své nejhezčí Vánoce spolu s dvanácti vychovateli. Byl jediný, kdo tam ten rok zůstal, protože ostatní měli trochu lepší rodinnou situaci, než u nás bývá zvykem. Ten, co zůstal, dostal před krbem dárek, rozplakal se a řekl: „Tohle jsou moje nejhezčí Vánoce. V těch centrech, kde jsem byl předtím, se vychovatelé snažili dostat co nejdřív domů, moje rodina mě nikdy nechtěla, a vás je tu dvanáct jen kvůli mně!“ Vánoce, které jsme s ním strávili, byly pro něj znamením, které mu řeklo, že jsme se vzdali svých rodin, abychom zůstali s ním. Ať ti ten Ježíšek umožní prožít nemožné. Pak oslavíš Vánoce v pravdě a budeš znamením pro ostatní.

46. Ježíš Kristus je rebel (Jak dokážeme vzdorovat?)

Ale Pán mu řekl: „Vy farizeové očišťujete číše a misky zvenčí, ale vaše nitro je plné hrabivosti a špatnosti. Pošetilci! Což ten, který stvořil zevnějšek, nestvořil také to, co je uvnitř? Rozdějte chudým, co je v mísách, a hle, všechno vám bude čisté. Ale běda vám farizeu! Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. Toto bylo třeba činit, a to ostatní neopomíjet. Běda vám zákoníkům! Vzali jste klíč poznání, sami jste nevešli, a těm, kteří chtěli vejít, jste v tom zabránili.“ (Lukáš 11,39-42 a 52)

Od té doby, co jsem jako malý objevil Krista, se mi nejvíc líbí představa jeho jako rebela. Jeho narození v chudobě je úžasnou revoltou. Nepřišel na svět na klimatizované klinice, obklopen pěti zdravotními sestrami, lékařem a třemi chirurgy. Všechny hostince byly zavřené, Marie porodila ve stáji, jediném teplém místě, které bylo ještě k dispozici. Dítě bylo s rodiči pronásledováno, protože Herodes chtěl zabít všechny novorozence. Jako dospívající se Ježíš vzbouřil proti svým rodičům. Revoltoval v přátelském duchu. Na cestě z Jeruzaléma utekl. Když ho rodiče našli mezi všemi tehdejšími kněžími, řekl jim: „Řeším záležitosti svého Otce.“ Jako dospělý Ježíš neustále vzdoroval pokrytectví. Farizeové, ty pobožnůstkářské krysy, se mu neustále snažili uškodit, očernit ho, jít proti němu. Překrucovali jeho výroky. Viděli, že uzdravuje slepé, že chromé nechává běhat rychlostí olympijských šampionů. Farizeové číhali. Tehdejší biskupové a kněží se opájeli mocí. Ježíš Kristus se jim nebál říct: „Kázete v chrámech a sami nečiníte.“ Lidem své doby říkal: „Nebuďte jako oni. Mluví, ale nečiní.“ Dva tisíce let poté je jeho vzpoura proti pokrytectví stále aktuální. Vzpouzí se proti těm, kteří soudí prostitutku, a přitom si s ní sami užili. Ti ničemově ji chtěli ukamenovat, zabíjet ji maličkými, středními a velkými kameny, aby co nejvíc prodloužili její utrpení. Říkali Kristovi: „Uvědom si, že je to děvka, je třeba ji odkrouhnout. Je to čubka...“ Ježíš neodpověděl. Trvali na svém: „No tak! Řekni něco.“ Něco si čáral do písku a řekl: „Ať ten, kdo je bez viny, první hodí kamenem.“ Vzdoruje těm, kteří „všechno vědí“, když říká dětem: „Pojďte ke mně.“ A dodává: „Když nebudete jako děti, nevezdete do nebeského království.“ Ježíš nezpochybňuje moudrost mudrců, ale vadí mu ti, kteří se považují za vševědoucí a chtějí druhým vnucovat svou náboženskou moc. Vystupuje proti těm, kteří se předvádějí v chrámu a ostentativně házejí do kasičky pětiseturové bankovky. Když vidí starou ženu, která přinese své poslední euro, řekne: „Ona je největší v Božím království, protože dala všechno, co měla.“ Bouří se proti těm, kteří vlastní a nechávají si to pro sebe. Řekl bych pro ti prohnílym boháčům. Proti těm, kteří si nechávají své majetky jen pro sebe. Má rád bohaté, vždyť se od nich nechá hostit. Ale moc dobře rozlišuje mezi dobrými a špatnými boháči. Všimám si, že církev mluví hodně o sexu, ale velmi málo o bohatství. Ježíš se drsně vyjadřoval o těch, kteří kradou, kořistí, obohacují se, kteří si nechávají všechno jen pro sebe, předvádějí se a vychloubají se. Zdá se mi, že byl mnohem mírnější k těm, kteří hřeší kvůli svému pudu, svým hříšným těm, i když co se týče manželské věrnosti, byl nesmlouvavý. (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého Iotra* – 4. kapitola *Ježíš Kristus, prima chlap*)

Texty k rozjímání – 6. týden v mezidobí

Neděle 16. 2. – Lk 6,17.20-26: Chudí a boháči, hladoví a nasycení, plačící a smějící se, nenávidění a chválení – čtveřice protikladů vyvolává skutečné napětí. Kam míří Kristova ostrá slova k „zajištěným“? Jistoty, které člověku dávají mylný pocit nezranitelnosti, v konečném důsledku vyzní jako cesta do zkázy. „Běda vám“ znamená dolehnutí důsledků lehkovážnosti, v níž lidé žili na úkor jiných. Kristovo evangelium se zde dotýká velmi konkrétních důsledků našeho jednání či nejednání. Není třeba propadnout strachu, ale je třeba nést na srdci každého, kdo potřebuje pomoc. Asi nedokážeme pomoci všem lidem v nouzi, ale to neznamená, že se smíme uzavřít do skofápy lhostejnosti.

Pondělí 17. 2. – Mk 8,11-13: Nechci i já občas, aby moje víra byla pouze přesvědčením o správnosti mé cesty? Chci si uvědomit, že víra je vztah, ke kterému patří i nejistoty a hledání.

Úterý 18. 2. – Mk 8,14-21: I my bychom potřebovali v církvi podobnou lekci, kdykoli se snažíme o plnou zajištěnost. Ježíšovo „Ještě nechápete?“ je výčitkou i mně, když se snažím vše úzkostlivě zabezpečit po hmotné stránce...

Středa 19. 2. – Mk 8,22-26: Dotek očí a vkládání rukou – a vidí nejasně. Další Ježíšův dotek na oči – a byl uzdraven. Ježíš ani dnes nedělá znamení a mocné činy najednou, ale postupně...

Čtvrtek 20. 2. – Mk 8,27-33: Ta otázka je určená i mně. Promítám-li si do Ježíše pouze úspěch a nepřipouštím-li utrpení a ponížení, nechápu Jej ani jeho církev.

Pátek 21. 2. – Mk 8,34 – 9,1: Máme-li se stát jeho obrazem a být podobni Bohu, nemůžeme se zříkat obtíží, břemen. Jeho království je připraveno i pro nás!

Sobota 22. 2. – 1 Petr 5,1-4: Petr Ježíšovo poselství dobře pochopil a věrně jej tlumočil dál. Právě v tom je síla Petrova stádece: znamení autority, která je službou!

Neděle 23. 2.

1. čtení: **1 Sam 26,2.7-9.12-13.22-23**

žalm: **Žl 103,1-2.3-4.8+10.12-13**

2. čtení: **1 Kor 15,45-49**

evangelium: **Lk 6,27-38**